

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 546/2026
13.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Дарка Вељковића, поднетом против правноснажног решења Основног суда у Алексинцу Кв бр.84/26 од 25.03.2026. године, у седници већа одржаној дана 13. маја 2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Дарка Вељковића, поднет против правноснажног решења Основног суда у Алексинцу Кв бр.84/26 од 25.03.2026. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Алексинцу К бр.103/25 од 04.03.2026. године, окривљеном АА досуђени су трошкови кривичног поступка у износу од 586.845,00 динара на терет буџетских средстава суда, те одређено да ће трошкови бити исплаћени у року од 60 дана од дана правноснажности решења на рачун браниоца – адвоката Дарка Вељковића.

Решењем Основног суда у Алексинцу Кв бр.84/26 од 25.03.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Дарка Вељковића, изјављена против решења Основног суда у Алексинцу К бр.103/25 од 04.03.2026. године.

Бранилац окривљеног АА – адвокат Дарко Вељковић поднео је захтев за заштиту законитости само против правноснажног решења Основног суда у Алексинцу Кв бр.84/26 од 25.03.2026. године, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 467. став 1. ЗКП и члана 265. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине побијано решење, а предмет врати на поновно одлучивање, те да окривљеном АА исплати трошкове заступања на име захтева за заштиту законитости у износу од 75.000,00 динара на рачун браниоца – адвоката Дарка Вељковића.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА – адвокат Дарко Вељковић, као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљенима преко бранилаца. Међутим, с тим у вези бранилац у суштини указује на повреду закона из члана 467. став 1. ЗКП истицањем да кривично веће Основног суда у Алексинцу побијаним решењем није одлучило о жалби одбране у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалби, обзиром да је жалба одбраном указивала да су предметни трошкови били нужни, те да је у току израде првостепеног решења дошло до техничке грешке приликом сабирања већ признатих појединачних накнада, о чему се кривично веће није изјаснило да ли су основани или не. Надаље, у захтеву се истиче да жалбени наводи одбране, којима се указује да у конкретном случају није призната накнада за писање жалбе од 04.07.2025. године, нису разматрани од стране већа, као и да су трошкови које је окривљени имао према свом браниоцу пали на терет окривљеног, а не на терет буџетских средстава суда, иако су исти били скривљени од стране поступајућег тужиоца, што је супротно члану 265. став 1. ЗКП, а којим наводима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како, дакле, бранилац окривљеног у поднетом захтеву само фомрално истиче повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, док у суштини изложеним наводима захтева указује на повреду одредаба члана 467. став 1. ЗКП и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду члана 440. ЗКП, које повреде не представљају законске разлоге због којих је у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца због повреде закона, то је Врховни суд поднети захтев одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни суд донео је одлуку као у изреци решења.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић